

i nogen mærkelig Grad ſkulde kunne udfylde Markedet, og Fragtfortjenesten for vore danſke Skibe ved at bringe dette Supplement af ruſiſke Fornødenheder ad Søveien til Ruſland, tror jeg i Virkeligheden ikke, at Noget kan antage ſkulde have en ſaadan Betydning, at det kunde blive et virkelig Moment til Afgjørelſe af Spørgsmaalet om Bevarelsen eller Ophævelſen af Skibsafgiften. Hvad den ſibiriske Handelsforbindelſe angaar, ſtal jeg villig erkende, at, naar vi aabne nye Handelsforbindelſer, kommer ſelvølgelig Skibsafgiften ogſaa til at tynde paa dem, men jeg tror, at naar man vil fremdrage Exempler paa, i hvilken Grad Skibsafgiften kan beſværes, da ſkal man nødvendig hente dem fra Handelsforbindelſer af den Art ſom den med Sibirien. Det ſtaar for mig ganſke klart, at den ubenigſte Skibsafgift nødvendigviis tynger langt, langt mere paa de Forbindelſer, ſom ere livligſt, hvor Skibet hyppigt, mange Gange om Aaret, farer mellem Danmark og den fremmede Plads, hvorimod Tyngen af Skibsafgiften jo bliver forvindende, hvor Forbindelſen kun finder Sted en enkelt Gang i Aarets Løb. Dette gjaelder ſærlig Sibirien. Man maa være overmaade glad, derſom det lykkes at ſeile een Gang frem og tilbage om Aaret; man maa i Virkeligheden være forberedt paa, naar Forholdene ere ugunſtige, at kunne komme til at gjøre Høneifen det ene Aar og maatte vente til det næſte Aar med at komme tilbage. I hvert Fald tror jeg, at man kan ſige med Sikkerhed, at Miſiſko- og Udgiften ved denne Handelsforbindelſe vil være ſaa ſtor, at Skibsafgiften ligeoverfor den vil være aldeles forvindende. Naar man derſor vil hente Exempler paa Skibsafgiftens Tyngde, vil dette være et af de allerſlettede, og jeg tror ikke, at den ærede Ordfører væſentlig har ſigtet ſin Sag ved at drage denne nye forventede danſke Handelsforbindelſe frem under Behandlingen af dette Spørgsmaal.

Ordføreren for Forlagſtillerne

(Lauber): Hvad det ſidſte Moment angaar, har den meget ærede Miniſter denne Gang, ligeſom da jeg forrige Gang, udtalte mig, miſforſtaet, hvad jeg yttrede, idet jeg udtrykelig gjen- tagne Gange har ſagt, at det ikke vilde have nogen direkte Betydning for denne Sag, men kun en indirekte Betydning, forſaavidt det i det Hele taget tjener til at forøge vore Handelsforbindelſer med Ruſland. Det er det Eneſte, jeg har frem- høvet, hvorimod jeg ingenlunde har omtalt eller har kunnet falde paa at lægge nogen Vægt paa den Del af Skibsafgiften, ſom indflyder i den danſke Statskaſe paa Grund af den omhandlede Handelsforbindelſe. Der var et Moment i den meget ærede Miniſters førſte Udtalelſe, ſom jeg glemte at beſvare forrige Gang. Det var det nye Moment, jeg ikke ſkulde have fremdraget og lagt Vægt paa, nemlig den Maade, hvorpaa det

andet Thing havde ſtillet ſig til Sagen i forrige Samling. Jeg ſkal derom kun ſige, at den Maade, hvorpaa det andet Thing ſtillede ſig til Sagen, var efter min Overbeviſning og Opfat- telſe en Følge af Regjeringens Stilling, idet der i det andet Thing var den meſt afgjorte Tilbøielighed, ſaavidt man kan ſe, til at tage ſig af denne Sag, hvorimod det Intet ſtete paa Grund af Henſynet til den Stilling, Regjeringen indtog. Derſom Regjeringen forandrede ſin Stilling til Sagen, er det maatte ikke en alt- for briftig Forventning, at ogſaa det andet Thing vilde forandre ſin Stilling til Sagen. Idetmindſte har det andet Thing tidligere været tilbøieligt til at foretage en enſidig Ophævelse af Skibsafgiften uden Henſyn til, om den øvrige Toldtarif blev forandret eller ei. Naar den meget ærede Miniſter nu ſidſte Gang bemærkede, at det maatte tale imod mig, at Kjøbenhavns Handels- ſtand paa det omhandlede Møde erklærede ſig for Neſtattelſe i Toldafgifterne i Forbindelſe med Ophævelse af Skibsafgiften eller udtalte ſig i den Retning, tror jeg ikke, at den meget ærede Miniſter kan bygge ret meget derpaa, medmindre den meget ærede Miniſter vil antage, at den kjøbenhavniſte Handelsſtand ſkaar paa det af Regjeringen og hele Regjeringspartiet, ogſaa fra den kjøbenhavniſte Side ſaa ſterkt fordømte Stand- punkt: Alt eller Intet. Jeg tror, at man ingen- lunde af den Maade, hvorpaa den kjøbenhavniſte Handelsſtand har ſtillet ſig, kan ſlutte, at den ikke med Glæde vilde tage imod Ophævelse af Skibs- afgiften, ſelv om den ikke fik det Øvrige, eller ikke med Glæde vilde tage imod en Del, ſelv om den ikke kunde opnaa alt det, ſom dens Onſker- giſt ud paa. Det tror jeg ingenlunde, man kan ſlutte. Uden nærmere at ville blande mig i den Diskuſſion, ſom har fundet Sted imellem det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Charling) og den meget ærede Miniſter angaaende Normalbudgettet, maa jeg dog, naar den ærede Miniſter ſiger, at han ikke vil kunne indlade ſig paa Toldreformer eller over- hovedet gaa ind paa nogen Reform i vort Skatteveſen, hvorved Neſtattelſer medføres, inden et ſaadant Normalbudget er kommet tilveie, til- lade mig at gjøre den Bemærkning overfor den meget ærede Miniſter, at, naar han dertil ſeiede, at de tre Momenter, ſom han lagde Vægt paa, nemlig Reiſereformen, Lønningſpørgsmaalet og Skoleveſenets Ordning, vilde tage en betydelig Tid, og at han af den Grund ikke kunde gaa ind derpaa, tror jeg ikke, at dette Svar fra den meget ærede Miniſter kan anſes for fuldkommen tilfredsſtillende; thi den meget ærede Miniſter maatte dog kunne ſige os, hvor meget der efter Regjeringens Anſkuelſe i det Høieſte vil medgaa aarlig til diſſe tre Reformer. Det maa dog Regjeringen have en Foreſtilling om efter det Standpunkt, hvortil den er kommen. Det er